

Κι' ο 'Αμπαρίσας άκουσε χαρούμενος (19) τὰ λόγια Του γιου του μάντη κι' άοκνος στου θυσιασμού τον [τόπο Πήγε· και με τὸ θέλημα τῶν γερούργων τὸ θῦμα (Τὸ θῦμα ποῦ γιὰ ἐξαγνισμόν ἦταν σημαδεμένο) Μὲ κόκκινα έντυσε σκουτιὰ και τῶδεσε στὸν πάλο. Κι' ο γίόκας τότες τάσκητῆ δεμένος στὸ παλοῦκι Μὲ τούς ἐξαισίους τούς ψαλμούς τούς δυὸ θεοῦς [ῦμνοῦσε,

Τὰ δυὸ ταδέρφια τὸ Βιδνοῦ και τὸν πρωτότοκό του Τὸν 'Ινδρα. Κι' ἀναγάλλιασε τότες ὁ χιλιομμάτης(20) 'Ο μυστικός, κ' ἐδώρησε τοῦ Σουναζαίτια ὁ μέγας Ζωὴ πολλὰ. Κι' ὁ βασιλῆας, ὁ κύριος τῶν ἀνθρώπων, Τὸν πολυτίμητον καρπὸν ἐγέφτη τῆς θυσίας, Ποῦ ἡ χάρη, Ράμα ξακουστὴ, γεννάει τοῦ χιλιομμάτη.

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

(19) Καὶ ἔστην Ἑλλάδα ὀδηγοῦσαν λυμένο τὸ θῦμα στὸ βωμό, γιὰ νὰ φαίνεται πῶς αὐτοθέλητα ἐθυσιαζόταν. 'Ο 'Αμπαρίσας χαίρεται ποῦ ὁ Σουναζαίτιας ἐπιθυμῆι ὁ θῖος νὰ σφαχτεῖ γιὰτὶ ἔτσι ἡ θυσία του εἶχε μεγαλήτε- ραν ἀξία.

(20) 'Ο 'Ινδρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

—Τί εἶναι ἡ τέχνη τοῦ γραφεῖ; ρώτησε κάποιος ἕνα μεγάλο 'Αγγλο κριτικὸ.

—Νὰ λές με μιά λέξη θ,τι ὁ ἄλλος κόσμος λές με δυὸ, ἀπάντησε ὁ κριτικὸς.

'Α ρωτήσεις κανένα Μαστρο-Μιστριώτη, θὰ σοῦ πεῖ.

—Νὰ λές εἴκοσι λέξεις θπου ὁ ἄλλος κόσμος λές με μιά.

Ποτές τ' ἀντρέγενο δὲν ἤσχαζε' ὄλο μάγωναν. 'Ἐτσι τοῦς βρήκε ἕνας τοῦς στενὸς φίλος, ὁ Ψιψῆς, σὺν πῆγε νὰ τοῦς δεῖ.

—Πάλι μαλώματα; τοῦς εἶπε. Δὲν παίρνετε καν παράδειγμα ἀπὸ ἀπτά τὰ ζῶα;

Και τοῦς εἶδεισε τὸ σκύλο και τὴ γάτα ποῦ εἶταν ζα- πλωμένοι δίπλα δίπλα μπροστὰ πτῆ φωτιά.

—Ναί, εἶπε ἡ Φιφῆ, μὰ γιὰ δέσε τα μαζί, και τότε βλέπετε.

—Πρόσεχε, πρόσεχε, μουβγαλες τὸ μάτι με τὴν ὀμ- πρέλλα σου!

—'Ἐχεις λάθος, εἶπε ὁ ἄνθρωπος με τὴν ὀμπρέλλα.

—Λάθος! Δὲν ξέρω, θαρρεῖς, βλάκα, σὰ μοῦ πονεῖ τὸ μάτι;

—'Αφτὸ πὸ ξέρεις, μὰ τὴν ὀμπρέλλα δὲν τὴν ξέρεις. Εἶναι ἕνὸς φίλου μου ποῦ μοῦ τὴ δάνεισε, δὲν εἶναι δικὰ μου.

—Μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσεις τί θὰ πεῖ ἡ γαλλικὴ λέξη ennui;

—Νὰ, σὰ βαρεθεῖς με τὸ νὰ μὴν κάνεις τίποτα και βαριέσαι νὰ κάνεις τίποτα, ἀπτὸ εἶναι ennui.

'Ἐνα περίεργο ἔτυχε ἕνὸς Γερμανοῦ τῆς προάλλες. 'Ἐνῶ σήκωνε ἕνα βαρὸ κουτί, ἀνάσανε βαθιά, κι' ἐνῶ ἀνάσαινε πῆδηξε ἀπὸ τὸ κουτί ἕνα ποντικίκι μέσα στὸ λαιμὸ του. Γιὰ κάμποσες στιγμὲς νόμιζε πὼς θὰ πνιγεῖ, και μόλις ἔβλεπε. Τοῦ ἔδωσαν ἐματικὰ δίχως ἀποτέλε- σμα, κι' ὑπόφερε μεγάλη στενοχώρια ἀρκετὸς ὥρες. 'Ἐ- πεῖτα ὁμως ἐγινε καλά, ἀφοῦ, φαίνεται, χώνεψε τὸν πον- τικὸ.

—'Ἐρχεσαι νὰ πᾶμε στῆς Κυρίας Λεβαντινὸλογου;

—'Ἐγὼ; Ποτές. 'Ορκίστηκα νὰ μὴν ξαναπατήσω σπιτί της.

—Γιατί; Τί ἔτυχε;

—Μὲ προσκάλεσε προχτές νὰ με διασκεδάσει, και μοῦ ἐπαιξε ἕνα φοβερὸ παιχνίδι.

—Τί σοῦ ἐπαιξε;

—Πιάνο.

Ο ΡΕΦΕΝΕΣ

Ο „ΝΟΥΜΑΣ“ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ :

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—Γιὰ τὸ ἔξω- τερικὸ φρ χρ. 10

10 λεπτὰ τὸ κάθε φύλλο λεπτὰ 10

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ : Στὰ κισκία τῆς Πλατείας Συντάγματος, 'Ομονοίας, 'Υπουργείου Ο κονομικῶν, Σταθμοῦ Τροχιοδρόμου ('Ο- φθαλματρειῶ) Σταθμοῦ ὑπογείου Σιδηρο- δρόμο('Ομόνοια)στὸ καπνοπωλεῖο Σαρρῆ (Πλατεία Στουρνάρα, 'Ἐξάρχεια) και στὸ βιβλιοπωλεῖο «'Ἐστίας» Γ. Κολάρου.

'Η συνδρομὴ του πληρῶνεται μπροστὰ κ' εἶναι γιὰ ἕνα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

κάτι μπορούσαμε και μεῖς νὰ κάνουμε : Νὰ μὴ κάνουμε συλλαλητήρια. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γί- νη, μὰ δὲν γίνεται, γιὰτ' εἶναι κάπως δύσκολο τὸ πρῶμα. Πήγαινε νὰ πείσης τοῦ λόγου σου τὸ Ρωμὸ πὼς μ' ἕνα λόγο, με μιά βρισιά και με μιά ζητωκραυγὴ δὲν ἐξοφλεῖ κάθε ἔπο- χρώσῃ του στὴν Πατρίδα.

'Ἐτσι τοῦ τὸν παράστησαν τὸν πατριωτισμὸ ἐκεῖνοι ποῦχουν συμφέρο ἔτσι νὰ τὸν παρα- στήσουν κ' ἔτσι τὸν δέχτηκε. Πατριωτισμὸς τῶν λόγων. Ἐύκολος πατριωτισμὸς, νὰ ποῦμε. Μονάχα λαρύγγια χρειάζονται γιὰ ἕνα τέτοιο πατριωτισμὸ και τὰ λαρύγγια ποτὲ δὲν μᾶς ἐλειψαν. Καὶ γανωμένα λαρύγγια μάλιστα. Καμμιά ἀστυατρικὴ ἐπιθεώρηση δὲν τὰβγα- λε τὰ λαρύγγια αὐτὰ ἴσα με σήμερα ἀκασσι- τέρωτα. Τὰ καμωρώσατε δὰ πὼς λαμποκοποῦ- σαν στὸ συλλαλητήριό τῆς περασμένης Κυ- ριακῆς. 'Η Μακεδονία χάνεται! . Οἱ ἄτιμοι οἱ Βούλγαροι! . Καιρὸς ἔργων! . Καὶ δὲς του λό- γους ἀπάνω στοῦς λόγους και δάκρυα πα- τριωτικὰ πάνω στὰ δάκρυα!

Και ἡ Μακεδονία ; 'Α! τὴ Μακεδονία - ὅπως εἶπε κάποιος σαρκαστικώτατα ὕστερ' ἀπὸ τὸ συλλαλητήριό — τὴ Μακεδονία τὴν πήραμε πιά ! Καὶ τώρα ἀδάντε γιὰ τὴν 'Αλβανία !

Κακὸ αὐτὸ νὰ δίνουμε στοῦς ὄχτροῦς μας ἀφορμὴ νὰ γελοῦνε μαζί μας. Καὶ μὰ τὴν ἀ- λήθεια, παιδιὰ, οἱ Βούλγαροι θὰ παραγέλασαν μαζί μας σὺν ἔμαθαν τὸ προχτεσινὸ μας συλ- λαλητήριό. Νὰ τὸ ξέρετε αὐτὸ. Καὶ νὰ ξέρετε ἀκόμα πὼς ὅσο ἡ Ἑλλάδα δὲν ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸ Κοινοβουλευτικὸ θεριὸ ποῦ τὴν πα- τᾶει στὰ στήθια σήμερα, μεζὲ ἀπὸ Μακεδονία δὲν παίρνουμε. Πρέπει νὰ φύγη ὁ κοινοβου- λευτικὸς Βούλγαρος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πρῶτα, γιὰ νὰ φύγη κι ἀπὸ τὴ Μακεδονία ὕστερα.

Γι' αὐτὸ, τὸ συλλαλητήριό τῆς περασμένης Κυριακῆς θάτανε Μακεδονικὸ κ' ἔθνικὸ μόνο ἂν βρισκότανε ἕνας φρόνιμος πατριώτης νὰ πῆ δυὸ λόγια ζωντανὰ κι ἀληθινὰ σ' ὄλο κείνο τὸν κόσμο ποῦχε μαζωχτεῖ στοῦς Στύ-

λους, νὰ τὸν ἐνθουσιάσῃ, νὰ τὸν μεθύσῃ και νὰ τὸν σπρώξῃ πρὸς τὴ λυκοφωλιά τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

'Εκεῖ μέσα βρίσκεται ἡ Μακεδονία, παιδιὰ. Καὶ γιὰ νὰ τὴν πάρουμε, πρέπει πρῶτα νὰ πάρουμε τὴν Ἑλλάδα, νὰ τὴν ἐλευθερώσουμε ἀπὸ τὰ σουβλερὰ τους νύχια—νὰ τὴν ξανα- δ ὴσο υ με στοῦς Ἑλλήνες.

'Ἐχετε τὸ κουράγιο νὰ κάνετε κανένα τέ- τοιο συλλαλητήριό ; Κάντε το! Τότε μόνο θὰ μᾶς λογαριάσουν κ' οἱ Βούλγαροι και δὲν θὰ γελοῦνε μαζί μας.

ΤΟΝ ΠΕΘΑΝΕ

τὸν κ. Μπενῆ-Ψάλτη ἡ «'Ἐσπερινή». Οὔτε στιγμὴ δὲν τὸν ἀφίνει ἡσυχία. 'Ο κ. Καρώνης ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά κι ὁ κ. Γιάνναρος ἀπὸ τὴν ἄλλη—ὁ ἕνας με τάρβρα του τὰ φλογερὰ κι ὁ ἄλλος με τῆς φλογερῶ- τατες καταγγελίες του—ζητοῦνε νὰ τὸν κάνουν τὸν ἄνθρωπο νὰ τελειώσῃ μιὰ ὄρ' ἀρχίτερα ἀπὸ τὰ γέλια.

Και θὰ τὸ κατορθώσουν οἱ ἀλιτήριοι. Νὰ τὸ δῆτε. Μὰ νὰ δῆτε κ' ἕνα ἄλλο ποῦ θὰ γίνη: δὲ θὰ τὴν πάθῃ μονάχα ὁ κ. Μπενῆ-Ψάλτης. Θὰ τὴν πάθουμε και μετς οἱ δυστυχισμένοι, γιὰτὶ οἱ φλογεροὶ αὐτοὶ ἀερογράφοι ἀνακαλύψαν ἕνα φοβερὸ δηλητήριο—τὸ γέλιο—φοβε- ρώτερο ἀκόμα κι ἀπὸ τὸ δηλητήριο ποῦ μεταχειρίζουν- ταν οἱ Βοργίαι γιὰ νὰ ξεπατώνουν τοῦς ὄχτροῦς της.

Τὸ δηλητήριο αὐτὸ μᾶς τὸ κερνάνε κάθε μέρα με τάρβρα τους και με τῆς ἀποκαλύψεις τους, κ' ἔχετε τὸ νοῦ σας !

ΤΑ ΟΧΤΩ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ποῦ δημοσίεψε ὁ κ. Γ. Μαρκέτης στὸ «Νουμᾶς» γιὰ τὸ «δασμολογικὸ πόλεμο στὴν Ἑλλάδα», ἐβγήκαν και ἰδιαι- τερα σὲ κομψὸ βιβλιαράκι, τυπωμένο στὸ τυπογραφεῖο τῆς «'Ἐστίας», με τὸν τίτλο «Τὸ δασμολογικὸ ζήτημα τῆς Ἑλλάδας».

Νὰ παιδέσουμε τὸ βιβλίό τοῦ κ. Μαρκέτη, δὲν ταιριά- ζει, ἀφοῦ ἐμεῖς τὸ πρωτοδημοσίεψαμε. Τὸ συσταίνουμε μονάχα σ' ἐκείνους ποῦ θέλουν νὰ μελετήσουν τὸ σπου- δαιότατο αὐτὸ ζήτημα ποῦ ἡ λύση του θὰ ἐπηρέασῃ τὸ παγκόμιο ἐμπόριο, καθὼς και σ' ἐκείνους ποῦ ἔχουν ἐν- διαφέρο νὰ δοῦν πόσο ἡ ἔθνικὴ μας γλῶσσα ζωντανεύει, και τὰ πὸς ἔσρα ζητήματα.

Τὸ βιβλίό πουλιέται μιὰ δραχμὴ στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «'Ἐστίας». Οἱ ἀναγνώστες τοῦ «Νουμᾶς» μποροῦν νὰ τὸ ζητήσουν κι ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας.

ΟΙ ΜΟΝΟΙ

βουλευτὲς ποῦ παίρνουν χαλάλι τὸν παρὰ κ' ἐργάζουν- ται κάπως εὐσυνείδητα, ποῦ θὰ πῆ, ἔθνικὰ, εἶναι οἱ κ.κ. Γεράκης κι 'Αλεξάκης.

Δὲν ἀφήνουν νὰ περάσῃ συνεδρίαση ποῦ νὰ μὴ δεῖξουν τὴ γροθιά τους, νὰ μὴ τρίξουν τὰ δόντια τους, νὰ μὴ καταπλήξουν τοῦς συναδελφους τους με τὴ με- λοχαραχενία εὐγλωττία τους ποῦναι γεμάτη ἀπὸ εὐγε- νεια κι ἀπὸ ἀδρότητα.

'Ἐνα «βρέ» τοῦ κ. 'Αλεξάκη ἀξίζει ὅσο και μιὰ δημηγορία τοῦ Θεουκιδίδη κ' ἕνα «κάτσε κάτω σὺ» τοῦ κ. Γεράκη ἐξευτελιζει κι αὐτὸν τὸν Δημοσθένη.

Τί τὰ θέλετε ! Μονάχα με τέτοιους ρήτορες μπο- ροῦμε νὰ κοκορευτοῦμε και μετς και νὰ ποῦμε πὼς ἔχουμε Βουλὴ κι ὄχι Σταυλο ἀφηνιασμένων ἀλόγων, ποῦ θέλουν νὰ τὴν ποῦνε μερικοί.

ΜΕ ΧΑΡΑ

μεγάλῃ ὁ «Νουμᾶς» τὸ φωνάζει στοῦς φίλους του πὼς κη- τέρωσες ὕστερ' ἀπὸ χίλια βάρσανα, νάποχτήσῃ πολῦτιμο αὐτόγραφο τοῦ διαπρεπεστάτου κ. Σταματακίου Βάλδου. 'Αντίγραφο πιστὸ δημοσιεύουμε δᾶ με τὴν πεποίθηση πὼς οἱ φίλοι μας θὰ μᾶς εὐγνωμονοῦν γιὰτὶ δὲ φυλάξαμε